

den højere Løn og den gunstigere Livsstilling paa en hensigtsvarende Maade er betinget af den større Fortjeneste og Dygtighed, kan man vente, at disse sidste Egenskaber derved vilde vindes for Statsjenseten (Hør!). Som Følge heraf troer jeg, at de i Forslaget optagne Bestemmelser, hvorefter den større Indtægt betinges alene af en højere Tjenesteaalder, ere mindre hensigtsmæssige; thi derved sikrer man sig ingenlunde, at Vedkommende stræber efter at erhverve sig en større Dygtighed eller Fortjeneste. Disse sidste Egenskaber vinder man derimod for Tjenesten ved at aahne dem en Leilighed til at gjøre sig gjældende og derefter give dem Afgang til en større Indtægt og en behageligere Stilling, f. Ex. Overcommandeers fergeantens. Men jeg erkjender, at jeg vilde gaae aldeles udenfor Finantslovens Behandling, naar jeg her vilde gaae dybere ind paa Døftelsen af disse Principer, hvilken Døftelse vel først tør finde Sted, naar særlige Love, vedkommende disse Spørgsmaal, foreligge til Behandling. Allerede her foreløbigt for det kommende Finantsaar at bevilge den til Forbedring af Underclassernes Kaar foreslaaede Sum, kan jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod; men skulde da ansee det for særdeles ønskeligt, at Fordelingen af samme ikke er bunden til de foreslaaede, efter min Formening uhenigtsmæssige, Betingelser, saa at hine af mig antydede vigtige Hensyn kunne ved Fordelingen gjøre sig gjældende.

Medens jeg nu altsaa ikke har Noget imod Forslagets Realitet, anseer jeg det dog for min Pligt at udtale mig imod en Deel af de, efter min Formening urigtige, Bevisgrunde og Paaastande, som man har anført til Støtte for Forslaget. Naar den ærede sidste Taler saaledes har støttet sig til visse summariske Beregninger og Sammenligninger imellem de højere og lavere Classers Lønningsforhold, da maa jeg paa det Bestemteste paaastaae, hvad jeg allerede i denne Rigsdags første Session tillod mig at udtale, da den samme ærede Rigsdagsmand under Finantslovens Behandling producerede lignende Beregninger, at nemlig alle disse her fremlagte Beregninger og Sammenligninger aldeles Intet bevise med Hensyn til de omtalte Forhold; thi, naar man

igennem saadanne Beregninger skal kunne føre noget Bevis, da maae de Forudsætninger og de mathematiffe Størrelser, hvorpaa man støtter sin Beregning, være anerkjendt rigtige og sande. Men nu er Reglementet af 1816 hverken i eller udenfor Thinget anerkjendt for et saadant fuldkommen principrigtigt Lønnings-system, der kan være en Rettefnor for fremtidige Lønningsberegninger, lige saa lidt som man anerkjender Rigtigheden af den Maade, hvorpaa forskjelligartede Classer og Stillinger ere adderede sammen som ligeartede, mathematiffe Størrelser til en Sum, hvoraf man ved simpel Division atter vil kunne beregne Værdien af hver enkelt, og dog maa alt Dette forudsættes anerkjendt, hvis Beregningen skal indeholde noget Bevis. Da vi nu altsaa hverken have Bevis for det One eller det Andet, hverken for Planen af 1816 eller 1842, saa er i og for sig selv det Resultat, hvortil den ærede Taler er kommen ved at saumene ligne de forskjellige Classers Gage- og Lønningsforhold i de tidligere og de nu gjældende Planer, aldeles illusoriff. Jeg troer, at, naar vi komme til nærmere at undersøge denne Sag, vil det vise sig, at Forholdet imellem Officcersclassernes og Underofficcersclassernes Indtægter ingenlunde i Virkeligheden fremstiller sig saaledes, som idag er antydet; det vil vise sig, at Nogle maaskee kunne taale en ubetydelig Nedsættelse og Andre behøve en Forhøielse, men, da det ikke hører hjemme under denne Forhandling at gaae nærmere ind paa, hvor en saadan Forhøielse maatte være meest nødvendig, saa skal jeg kun til Slutningen udtale det Ønske, at den foreslaaede Sum senere maa blive bevilget under en saadan Form, at den ikke er bunden til Betingelser som de, der nu ere opstillede.

Jesperen: Jeg skjøner ikke, at dette Forslag, som jeg har taget Deel i at stille, uagtet jeg ved en Feiltagelse ikke er nævnt, er af nogenformhelst anden Bestaaffenhed end de Lønningsstillaeg, vi i Finantsloven have bevilget (Hør!); det er vel sandt, at det ikke er Embedsmænd, hvørom Taleren her er, det er ikke Rangspersoner, det er ikke Mænd af Stand, men det er Mænd, som have ydet Staten en besværlig og tro Tjeneste i en lang Række af